

Hans Verbunt

De Man Van Hout

Bestuur Sportclub Nat.Lab.

Na 27 april kun je in de buurt van Roermond op de plassen aldaar het volgende beeld verwachten: een boot, een hele mooie, Van Hout, schuift langzaam het beeld in. Aan het roer, met de zeilen goed in de gaten, zit een man. De Man Van Hout. Zijn haar zit een beetje in de war, niet alleen door de wind. Hij kijkt uit over het water en peinst. Naast hem ligt een mondharmonica. Wat doet hij daar? Waar denkt hij aan? Denkt hij aan de afgelopen bijna veertig jaar die hij op het Nat.Lab. werkte? Denkt hij aan de ook al weer bijna dertig jaar dat hij bestuurslid van de Sportclub Nat.Lab. was? Denkt hij aan de tijd dat hij in zijn woonkamer deze boot bouwde en het huis moest verbouwen om hem eruit te krijgen? Of ... denkt hij aan de tijd die voor hem ligt?

Wij weten het niet. Wat we wel weten is dat we hem zullen missen, hier op het Nat.Lab.: Mister Sportclub in hoogsteigen persoon, want dat was hij. Als er brieven gericht aan 'de Sportclub' waren, werden die automatisch bij Hans bezorgd. Als je iets moest weten over de Boerderij kwam je altijd bij hem uit. Ook toen hij eigenlijk niet meer bij het Nat.Lab. maar bij het CFT ging horen, bleef hij gelukkig wel liefelijk op het terrein en ging alles gewoon door zoals het altijd geweest was. En dat was goed.

Zo'n dertig jaar geleden vroeg iemand hem of hij tijdelijk, voor een periode van twee maanden, een bestuursstaak in de Sportclub Nat.Lab. op zijn schouders kon nemen. Dat werden dus

bijna dertig jaar. Bij de laatste ledenvergadering, toen onze voorzitter hem tot erelid benoemde, hoopte Hans dat zo'n vraag hem nog eens gesteld zou worden. Omdat dat zou betekenen dat hij vanaf dan nog eens dertig jaar met heel veel plezier zo'n taak zou kunnen vervullen.

Plezier hadden we altijd tijdens de bestuursvergaderingen op zijn kamer en andere bijeenkomsten, vaak op zijn boot. Hans' bijdrage daaraan, zijn droge humor, zijn relativerende opmerkingen en zijn sociale gevoel zullen we missen. Net zoals hij het ook zal missen, de besognes van de verschillende secties: Waar is de trailer? Wie wast de shirtjes? Waar blijven de kleedlokalen? Is het ijs al goed? Moet het bier een kwartje duurdur worden? Wie was er in de Boerderij?

Plezier is er zeker ook geweest bij het organiseren van grote feesten. Veel Nat.Lab.-ers hebben goede herinneringen aan Spektakel, Jubilat, Allemachtig Nat.Lab. tachtig, Trap.Lab. en Camp'R'us. Hans speelde altijd een grote rol hierin: hij kende iedereen en wist op zijn eigen manier iedereen zover te krijgen dat ze meewerkten. In een vereniging die het voornamelijk moet hebben van vrijwilligers is dat een onmisbare eigenschap.

Plezier in zijn werk was Hans ook niet vreemd. Hij kan met groot genoegen vertellen hoe hij allerlei ongewenste geluiden die hem bereikten juist op de niet voor

de hand liggende manier de nek omdraaide. En dan doelen we niet alleen op geluiden die door Philips-apparaten gemaakt werden, ook sommige geluiden die vanuit het management de Nat.Lab.-ers zouden hebben kunnen bereiken, werden door Hans met succes in de kiem gesmoord.

Plezier is wat we hem vanaf nu ook toewensen. Plezier met Jef Louwers tijdens hun wekelijkse borrel; plezier met Ralph Meddens, als er ook al wekelijks, samen (!) aan de de boot wordt gewerkt; plezier met zijn familie; plezier met ons als we onze jaarlijkse bestuursvergadering op Van Hout houden; plezier in Ierland en Oostenrijk, Hans' favoriete vakantiebestemmingen; plezier in het vinden van allerlei niet voor de hand liggende oplossingen voor mechanische en andere problemen. Kortom plezier altijd en overal is wat we Hans toewensen!

En ... wij zullen hem missen, onze Man Van Hout!